

Abstrakt

Tato práce zvolila za účelem formulace doporučení pro nové modely vládnutí PPP specifický přístup v několika směrech. Předně se zaměřuje na fázi implementaci projektů a snaží se odhalit míru selhávání dopravních PPP v jednotlivých evropských státech a následně jejich příčiny v rámci institucionálního rámce PPP. Neúspěch PPP přitom definuje jako neuskutečnění či vynucenou restrukturalizaci projektu, do kterého již bylo vloženo nezanedbatelné množství prostředků a snahy ze strany vlády či jiné složky veřejné správy. Teoretické poznatky ohledně institucionálního pole PPP a ideálního typu partnerství práce konfrontuje s množstvím empirických poznatků o fungování reálných PPP programů v Evropě a postojů jednotlivých aktérů. Jako výchozí bod slouží standardizované rozhovory s profesionály s dlouholetou zkušeností v oblasti PPP na straně veřejného i soukromého sektoru a zároveň rozsáhlá databáze charakteristik a zkušeností z PPP programů evropských zemí i jednotlivých projektů nashromážděné individuálně i ve spolupráci s kolegy z akce EU COST TU1001 PPP in transport: Trends and Theory. Mimo tyto zdroje cenných dat a informací byl proveden zvláštní sběr podkladů o implementaci PPP v podmínkách zemí střední a východní Evropy a strukturovaná interview s 22 dlouholetými profesionály v oblasti PPP. Ze všech těchto zdrojů lze nejen relativně spolehlivě vyhodnotit úspěch či neúspěch PPP programu dané země a vytvořit věrohodné vysvětlení faktorů stojících za (ne)úspěchem PPP v evropských státech, ale rovněž formulovat principy partnership governance jako doporučení pro politickou praxi s ohledem na specifika různých socio-kulturních kontextů.

Disertační práce se tak převážně pohybuje na úrovni PPP ve smyslu policy (Veselý a Nekola, 2008) a způsob vládnutí (Hodge a Greve, 2013). Zabývá se nastavením podmínek prostředí takovým způsobem, který umožňuje zajistit naplnění veřejného zájmu (Potůček a kol., 2016) prostřednictvím zahrnutí maximálního počtu potenciálně dotčených aktérů. Úkolem bude navrhnout taková opatření, aby veřejný sektor byl kontinuálně schopen vyhodnocovat přínosy a náklady partnerství bez negativního vlivu socio-patogenních jevů, tak, aby vznikala partnerství s jednoznačným přínosem pro široký okruh stakeholderů, a zároveň bylo zabráněno vzniku partnerství, která jsou dlouhodobě neudržitelná či od samého počátku dysfunkční. Funkční model vládnutí by tak měl být schopen PPP nejenom správně řídit, ale také navzdory tlakům zájmových skupin i odmítnout a navrhnout alternativní postup.